

48

O store Gud

Vörtnadsfullt ♩ = 58-72

1. O sto - re Gud, när jag den värld be - skå - dar
 2. När jag hör ås - kans röst och stor-mar bru - sa
 3. Och när jag vet hur Kris-tus lät sig fö - das
 4. När en gång al - la ti - dens höl - jen fal - la,

som du har ska - pat med ditt all-makts - ord,
 och blix - tens kling - or spring - a fram ur skyn,
 och hur han hjälp - te, fräls - te ö - ver - allt,
 och jag får skå - da det jag nu får tro,

hur där din vis - dom vä - ver li - vets trä - dar,
 när reg-nets kal - la, fris - ka sku - rar su - sa
 och se - dan lät sig till för - so - ning dö - das
 och e - vig - he - tens kla - ra kloc-kor kal - la

och al - la vä - sen mät - tas vid ditt bord—
 och löf - tets bå - ge glän-ser för min syn—
 och upp - stå i för - här - li - gad ge - stalt—
 min fräls - ta an - de till dess sab - bats - ro—

Då bris-ter sjä - len ut i lov-sångs ljud: O sto - re

Gud, o sto - re Gud! Då bris-ter sjä - len ut i

lov-sångs ljud: O sto - re Gud, o sto - re Gud!

Text: Carl Boberg, 1859–1940

© manus. Kopiering utan copyrightägarers tillstånd förbjuden.

Musik: Svensk folkmelodi, 1889

Psaltaren 8:3–9, 9:1–2

Mosiah 4:5–13

O store Gud

Lifligt.

1. O sto - re Gud, när jag den värld be - skå - dar, Som du har ska - pat med ditt all - makts - ord,
 2. När jag be - trak - tar him - lens hö - ga un - der, Där gyll - ne världs - skepp plö - ja e - tern blå,
 3. När jag hör ås - kans röst i stor - men bru - sa, Och blix - tens klin - gor sprin - ga fram ur skyn;
 4. När som - mar - vin - den su - sar öf - ver fäl - ten, När blom - mor dof - ta in - vid käl - lans strand,
 5. När jag i bi - beln skå - dar al - la un - der, Som her - ren gjort se'n för - ste A - dams tid,
 6. När jag hör då - rar i sin dår - skaps dim - ma För - ne - ka Gud och hå - na, hvad han sagt,
 7. Och när jag ser hans bild till jor - den sväf - va Och gö - ra väl och hjäl - pa öf - ver - allt;
 8. När tryckt af syn - dens skuld jag fal - ler ne - der Vid her - rens fot och ber om nåd och frid,
 9. När slut - ligt al - la ti - dens höl - jen fal - la, Och i å - skåd - ning by - ter sig min tro,

(1) Hur där din vis - dom le - der lif - vets trå - dar, Och al - la vä - sen mät - tas vid ditt bord;
 (2) Och sol och må - ne mä - ta ti - dens stun - der Och väx - la om, som tven - ne kloc - kor gå;
 (3) När reg - nets kal - la, fris - ka sku - rar su - sa, Och löf - tets bå - ge glän - ser för min syn;
 (4) När tras - tar dril - la i de grö - na täl - ten Vid fu - ru - sko - gens ty - sta, dun - kla rand;
 (5) Hur nå - de - full han va - rit al - la stun - der Och hjälpt sitt folk ur lif - vets synd och strid
 (6) Men ser lik - väl, att de hans hjälp för - nim - ma Och up - pe - håll - las af hans nåd och makt;
 (7) När jag ser sa - tan fly och dö - den bäf - va För her - ren i förk - la - rad kors - ge - stalt;
 (8) Och han min själ på rät - ta vä - gen le - der Och fräl - sar mig från all min synd och strid;
 (9) Och e - vig - he - tens kla - ra kloc - kor kal - la Min fräl - sta an - de till dess sab - bats - ro;

(1-8) Då bri - ster sjä - len ut i lof - sångs - ljud: O sto - re Gud! O sto - re Gud! Då bri - ster
 (9) Då bri - ster sjä - len ut i lof - sångs - ljud: Tack, go - de Gud! Tack, go - de Gud! Då bri - ster

sjä - len ut i lof - sångs - ljud: O sto - re Gud! O sto - re Gud!
 sjä - len ut i lof - sångs - ljud: Tack, go - de Gud! Tack, go - de Gud!